

באותם הימים וקופאים, ולא יוצאים החוצה עד שנעשה קרח, ולאחר מכן צד הדром שקשבר בחוץ הקרח הנה, לא יצאו ממנה מים לעולמים.

ומראה אותו רקייע עליון כמראה הקרח הנה שקופה ומוכניס בתוכו כל אותן הימים, אך אותו עליון שעליו כוונת כל אותן מים, ופרט בין מים עליונים למים מתחונים. וזה שאמרנו היה רקייע בתוכה הימים. באמצעו לא רק, אלא כתוב היה. אותו שהיה ממנה, באמצע הימים היה, והוא למעלה שעומד על ראש החותם.

אמר רבי יצחק, יש קרים באמצע מעיו של בן אדם שפיטיק מלמטה למעליה, וושאוב מלמעלה ונוטן למטה. אך הנה רקייע הוא באמצע, ועומד על אותו החותם שלמטה, והוא מפריד בין מים עליונים לבין מפריד בין מים מתחונים. בא ראה, אותן מים הרו והולידו חשה, ועל סוד זה כתוב (שםות כ) והבדילה הפרכת لكم בין הקוש ובין קדש הקדשים.

רבי אבא פתח, (ההלים כד) המקורה במים עליותיו וגוי. במים - אלו מים עליונים של הכל שבhem תקין בית, כמו שנאמר (משל כד) בחכמה יבנה בית ובחבונה יתפונן.

השם עבים רוכבו - רבי ייסא מקנון חלק עבים ע"ב י"מ. עב שהוא חזק, טמא שעומד על ים זה. המהלך על בנפי רוח - זו רוח של המקדש העליון, וזה סוד (שםות כה) שניים ברבים זהב. כתוב (ההלים ח) וירכב על כרוב וייעוף ויידא על בנפי רוח. וירכב על כרוב חד לבתר איגל עלי בנפי רוח ועד דהאי מתגלה בזיה.

וקיימי. מי טעם בגין דרוח צפון נשביב באנוון מיא ואתקרישו ולא נפקי לבר עד דאתעביד קרח ואלמלא סטרא דדרום דאקיש תקיפה דהאי קרח לא נפקי מגיה מיא לעלמין.

זהו דההוא רקייע עללה בחייב דהאי קרח דמתקרשא ומכויס בגיה כל און מין. בה הוא עללה דעליה בנייש כל און מין ואפריש בין מין עלאין למין תפאין. והאי דאמאן יהי רקייע בתוכה הימים. במציאות. לא או כי. אלא יהי כתיב. ההוא דהוי מגיה במציאות מיא הו. וайחו לעיל.

דקימא על רישיה דהינותא.

אמר רבי יצחק אית קרומה במציאות מעוי דבר נש דאייה פסיק מפטא לעילא ושאייב מעילא ויהיב לתטא. בה גורנא דא רקייע איה באמצעתה וקימא על און חינותא דלטפא. ואיה פריש בין מין עלאין לתטא. תא חי, און מין אעדו ואולידו חשותא. ועל רזא דא כתיב, (שםות כ) והבדילה הפרוכת לכם בין הקודש ובין קדש הקדשים.

רבי אבא פתח (ההלים כד) המקורה במים עליותיו וגוי במים אלין מין עלאין דכלא דבאו תקין ביטא במא דאת אמר, (משל כד) בחקמה יבנה בית ובתבונה יתפונן.

השם עבים רוכבו. רבי ייסא סבא פlige עבים ע"ב י"מ. עב דאייה חזק שמאלא דקימא על ים דא. המהלך על בנפי רוח דא רוחא דמקדשא עללה. ורזא דא (שםות כה) שניים ברובים זהב. כתיב (ההלים ח) וירכב על כרוב וייעוף ויידא על בנפי רוח. וירכב על כרוב חד לבתר איגלי על בנפי רוח ועד דהאי אתער לא אתגלי בהאי.